



# ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΟΥ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΩΝ ΕΝΙΣΤΑΜΕΝΩΝ

## ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ Α΄\*

Άριθ. Πρωτ. 1

Τῆ 5ῃ Ἀπριλίου 1985 ἐκ. ἡμ.  
Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Κλαυδίου

*«Ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ κτήματος,  
τοῦ πατρικοῦ θησαυροῦ τῆς ὑγιαίνουσας πίστεως,  
ἐστήκαμεν ἀγωνιζόμενοι»*

(Μ.Βασιλείου, Ἐπιστολὴ ΣΜΓ΄, § 4,  
PG τ. 32, σελ. 908C).

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά, Χριστὸς ἀνέστη!

**Δ**ιὰ τῆς παρουσίας θέλομεν νὰ διασαφήσωμεν εἰς Ὑμᾶς τὸ νόημα τοῦ τελευταίου ἐκκλησιαστικοῦ ἡμῶν διαβήματος κατὰ τὸν παρελθόντα Σεπτέμβριον. Εἰς τοῦτο προβαίνομεν πρὸς ἄρσιν πάσης παρεξηγήσεως τῆς ἐνεργείας ἡμῶν καὶ γνῶσιν ἀκριβῆ τῆς θέσεως ἡμῶν ἐν τῷ σώματι τῶν ἐνισταμένων κατὰ τῆς παναιρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ καὶ ἀγωνιζομένων διὰ τὴν ἐπάνοδον εἰς τὴν πατρῶαν ἐορτολογικὴν τάξιν τῆς Ὁρθοδοξίας, ἣτις διεσαλεύθη κατὰ τὸ ἔτος 1924.

Τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1979, ὡς γνωστόν, συνεκροτήθη νέα Ἱερὰ Σύνοδος ὑπὸ τὸν Σεβ. Κορινθίας κ. Κάλλιστον, ἣτις διεχώρισεν εὐθύνας ἄχρι καιροῦ καὶ κατήγγειλε τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τοῦ Σεβ. Αὐξεντίου διὰ σοβαρωτάτους λόγους Δικαιοσύνης, ἀπτομένους καὶ τῆς Πίστεως (λ.χ. θέμα Ἁγίου Νεκταρίου).

Τὸ 1983 ὁ Σεβ. Κορινθίας κ. Κάλλιστος ἐκήρυξεν ἀπροσδοκῆτως τὸ ἀδόκιμον ἐκκλησιολογικὸν φρόνημα τῆς δῆθεν ἀπωλείας τῆς Θείας Χάριτος, πρὸ Συνοδικῆς κρίσεως, ἐκ πάσης Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἀποδεξαμένης τὴν ἄθεσμον ἡμερολογιακὴν καινοτομίαν τοῦ 1924. Ἡ Ἱερὰ ἡμῶν Σύνοδος ἐξέφρασε τὴν ἀντίθεσιν Αὐτῆς καὶ μὴ

κατορθώσασα νὰ μεταπέιση τὸν Σεβ. Πρόεδρον Αὐτῆς νὰ ἀνακαλέση τὰς λανθασμένας ἐκκλησιολογικὰς θέσεις αὐτοῦ, ἀπεμάρκρυνε τοῦτον καὶ ἐξέλεξε Πρόεδρον Αὐτῆς τὸν Σεβ. Ἀττικῆς κ. Ἀντώνιον.

Τὸ θέρος τοῦ 1984 ἡ Ἱερὰ ἡμῶν Σύνοδος, προσεπάθησε, μὴ μετεχόντων καὶ ἐν ἀγνοίᾳ ἡμῶν, νὰ ἐνωθῆ μετὰ τῶν περὶ τὸν Σεβ. Γερόντιον Ἀρχιερέων μὲ δύο βασικώτατα μειονεκτήματα. Πρῶτον, χωρὶς νὰ τεθοῦν αἱ ὀρθαὶ ἐκκλησιολογικαὶ βάσεις ἐνώσεως. Δεύτερον, χωρὶς νὰ ἀρθοῦν τὰ σοβαρώτατα αἴτια, τὰ προκαλέσαντα τὸν ἄχρι καιροῦ διαχωρισμὸν εὐθυνῶν μετ' αὐτῶν καὶ τὴν συγκρότησιν νέας Ἱερᾶς Συνόδου κατὰ τὸ 1979.

Εὐθύς ἀμέσως, διεδηλώσαμεν τὴν ἀντίθεσιν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐνεργείας τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου, ἣτις ἐπιθυμοῦσα νὰ θέσῃ ἡμᾶς εἰς τὸ περιθώριον, ἐστράφη ἐναντίον ἡμῶν καὶ ἐνήργησε κατὰ τρόπον τελείως ἀπαράδεκτον, παράνομον, ἀντικανονικὸν καὶ ἀφιλάδελφον. Μὴ πεισθείσης δὲ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου νὰ ἀνακαλέσῃ ὅσα ἐναντίον ἡμῶν διέπραξεν, ἀντιθέτως μάλιστα εἰς χεῖρονα ἐλθούσης, ἠναγκάσθημεν δι' ἐγγράφου ἡμῶν νὰ διακόψωμεν τὴν μετ' Αὐτῆς κοινωνίαν καὶ νὰ ἀποτευχισθῶμεν διὰ λόγους Πίστεως καὶ Δικαιοσύνης (Σεπτέμβριος 1984).

Ἡ πρώην Ἱερὰ Σύνοδος ὑπὸ τὸν Σεβ. Ἀττικῆς κ. Ἀντώνιον αὐτοκατηργήθη, ἔπαυσεν ὑφισταμένη καὶ τυπικῶς πλέον, περαιτέρω δὲ ἠνώθη μετὰ τῶν Ἀρχιερέων τοῦ Σεβ. Γεροντίου (Ὀκτώβριος 1984) καὶ ἐν συνεχείᾳ τοῦ Σεβ. Αὐξεντίου (Ἰανουάριος 1985).

Ἐνώπιον τῆς οὕτω δημιουργηθείσης νέας καταστάσεως, εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ δηλώσωμεν τὰ ἑξῆς.

Πᾶσα τυχὸν παρέμβασις τῆς ἄλλης πλέον Συνόδου εἰς τὸ ἐπισκοπικὸν-ποιμαντικὸν ἡμῶν ἔργον θὰ εἶναι παράνομος, ἀντικανονικὴ καὶ ὡς ἐκ τούτου ἄκυρος καὶ ἀνυπόστατος, διότι:

α) Οὐδέποτε ἀνήκομεν ὡς Ἀρχιερεῖς εἰς τὴν ὑπὸ τὸν Σεβ. Αὐξέντιον Σύνοδον.

β) Οἱ πρώην συνεπίσκοποι ἡμῶν, οἱ νῦν ἀνήκοντες εἰς τὴν Σύνοδον τοῦ Σεβ. Αὐξεντίου, παρέβησαν τὴν Ὁρθόδοξον Πίστιν, τὴν Ἱεροκανονικὴν Τάξιν καὶ τὸν Εὐαγγελικὸν Νόμον.

γ) Ἐχει ἀπευθυνθῆ καὶ κατατεθῆ (καὶ δημοσιευθῆ) κατὰ τῶν πρώην συνεπισκόπων ἡμῶν Κανονικὴ Ἐγκλησις καὶ ὡς ἐκ τούτου οὗτοι τελοῦν ἤδη ὑπὸ κρίσιν.

δ) Ἐχομεν διακόψει τὴν μετ' αὐτῶν κοινωνίαν διὰ λόγους Πίστεως καὶ Δικαιοσύνης.

Μεθ' ὅλα ταῦτα, καθίσταται σαφές ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐνωθῶμεν καὶ συνεργασθῶμεν μεθ' οἰουδήποτε Ἀρχιερέως τοῦ Πατρῶου Ἐορτολογίου (Ἐκκλησιαστικοῦ Ἡμερολογίου), ἐὰν δὲν ὑπάρχη πρωτίστως κοινὸν ἐκκλησιολογικὸν φρόνημα (λόγοι Πίστεως) καὶ κατόπιν, ἐὰν δὲν ἀρθοῦν τὰ σοβαρώτατα αἴτια τὰ προκαλέσαντα τὸν χωρισμὸν τοῦ 1979 (λόγοι Δικαιοσύνης).

Εἴμεθα ἠναγκασμένοι, «μὴ πτυρόμενοι (πτοούμενοι) ἐν μηδενί», νὰ συνεχίσωμεν, μὲ ἀναπεπταμένην τὴν σημαίαν τῆς Θεαρέστου Ὁρθοδόξου Ἐνστάσεως, τὸν νόμιμον ἀγῶνα κατὰ τῆς παναιρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ καὶ τῆς Ἡμερολογιακῆς Καινοτομίας, νὰ πράξωμεν δὲ πᾶν ὅ,τι ἡ ἀρχιερατικὴ ἡμῶν συνείδησις ἐπιβάλλει, οὐδόλως λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν ὅσα θὰ γράψουν ἢ εἴπουν ἢ ἐνεργήσουν ἐναντίον ἡμῶν οἱ ναυαγήσαντες περὶ τὴν Πίστιν καὶ Δικαιοσύνην Ἀρχιερεῖς, καθ' ὅσον ταῦτα πάντα, ὡς ἀντιβαίοντα πρὸς τὸ θεῖον θέλημα καὶ τὴν Ὁρθόδοξον Παράδοσιν, θὰ εἶναι ἀντικανονικά, ἄκυρα καὶ ἀνυπόστατα.

Ἐπικαλούμεθα τὴν θεῖαν ἀρωγὴν καὶ τὰς πρεσβείας τῆς Ὑπερευλογημένης Θεοτόκου, τῶν Ἀγίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, ὡς καὶ τὰς προσευχὰς τοῦ Ἀκαινοτομήτου Ὁρθοδόξου Πληρώματος, διὰ νὰ διατηρηθῶμεν εἰς τὸ θέλημα τὸ ἀγαθὸν καὶ εὐάρεστον καὶ τέλειον τοῦ Παναγίου Τριαδικοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ᾧ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος

+ Ὁ Ὄρωποῦ καὶ Φυλῆς Κυπριανός, Πρόεδρος  
+ Ὁ Σαρδινίας καὶ Ἰταλίας Ἰωάννης

---

(\*) Ἐδημοσιεύθη διὰ πρώτην φοράν εἰς τὸ περιοδ. «Ὁρθόδοξος Ἐνστάσις καὶ Μαρτυρία», ἀριθ. 1/Ὀκτώβριος-Δεκέμβριος 1985, σελ. 19-21. Ἡ παρούσα ἔκδοσις εἶναι ἐλαφρῶς βελτιωμένη.

♦ Λεπτομερῆ ἐξιστόρησιν τῶν διαδραματισθέντων γεγονότων κατὰ τὰ ἔτη 1983 καὶ 1984 βλ. εἰς περιοδ. «Ἅγιος Κυπριανός», ἀριθ. 191/Νοέμβριος 1984, σελ. 377-407, ἐτοιμάζεται δὲ ἡ παρουσίαις αὐτῶν εἰς τὴν Ἱστοσελίδα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων.